

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder»

Nr. 1

JANUAR 1963

13. årg.

«Alt bliver gammelt her», sang Gustav Jensen når det kvellet. Alle gamle kan vitne om det samme. Det er et gammelt refreng. Det er bare det at enkelte er lyrisk stemt, og kan få sagt det på *sin* måte.

Det er vanskelig å eldes for de fleste. For noen år sia — da det skulle legges en krans på et eldre menneskes kiste — sa matmor i huset: «Du kan si at vi andre har i alle fall lært: Det er ikke så lett å bli gammel». Sikkert. Derfor har også en gammel vismann formant oss og sier:

«Tenk på din skaper i din ungdoms dager, før de onde dager kommer og det lir mot de år hvorom du vil si: Jeg har ingen glede av dem. Pred. 12,1.

«Sangmøene blir lavmelte», sier vismannen. Sant som det er sagt. For mangen gullstrupe låter rusten og hes med årene.

«En frykter for hver bakke», står det videre i 5. verset. Og mange andre alderssymptomer finnes nevnt i Pred. 12. Gamle venner, dere nikker gjenkjennende. Stive ben er et alderssymptom mellom mange andre ulemper som følger med alderdommen. Dagene blir onde, sett fra fysisk synspunkt. Det er bare få som unngår

besværlighetene. «Slitt er drakten jeg bær», sukker mangen giktbrodden stakkar, lenket til seng eller sammenkrøkt i stolen.

Men — så urimelig det lyr — de onde dagene kan bli gode dager. Ikke for den verkende kroppen. Guds ord har alltid rett: for *den* er dagene onde. Men Gud kan forvandle sinnet hos et menneske. Han kan senke freden ned i det misnøyde, urolige sinnet. Han kan fylle glede i det hjertet hvor det ellers bare er angst og bekymring. Det skjer når et menneske gjør opp med Gud og klamrer seg til Jesus i stedet for de tingene som forgår. Det kalles omvendelse. Og resultatet kaller bibelen en ny skapning i Kristus.

Men hør her:

«Nytt bliver allting der», står det i den gamle «svanesangen».

Det beste er i vente, kunne en trygt si til en gammel troende venn.

«Se, jeg gjør alle ting nye», lover han som er den første og den siste. Den dagen blir kroppen også ny. Det blir full harmoni mellom kropp og sjel. På den dagen vil alle Guds venner vente.

Red.

Gammelt og nytt.

Godt nytt-år

Godt nyttår, vi hilser og hører,
og takker for så gjerne igjen.
Godt nyttår, for byen og bygda,
for vår neste — vår venn.

Godt nyttår til syke, til gamle, og til våre kjære,
vi sier det av hjerte — slik skal det være.
Vi ønsker hverandre et riktig godt år,
men likevel — slett ikke alle det får.

Det ble motgang du møtte, og ting du ei forstod.
Kan hende du hvisket: Kan Gud være god?
Det ble smerte du kjente, som rev og som slet,
det ble ting som bare du og dine nærmeste vet.
En dør ble stengt, som du trodde sto åpen for deg
Men ble så annerledes din fremtidsvei.
Byrden den ble bare tyngre å bære —
at skjebnen så usigelig vond kan være!

Hør — kjære venn, Han ser dog din nød,
den Herre som seiret i liv og i død.
Han sender kun det som tjener deg best,
og kommer ved nyttår, og vil være din gjest.

Ydmyk oss Herre — du livets gryende håp
over en verden som gråter og lider!
Gi du fred i hjerte som lengter og strider!
Det bitre du vender så ofte til fred,
og hvisker din hilsen fra himmelen ned.
Godt nyttår det blir kun når min vilje er lagt
under din — gode Mester —
du som tross alle «hvorfor» har gleden meg bragt.

Jorheid.

MENIGHETSNYTT

KIRKELIG STATISTIKK FOR 1962

	Orkdal	Orkland	Orkanger
Fødte	71	23	59
Døpte	90	18	52
Konfirmerte	77	15	62
Vigde	24	8	34
Døde	43	18	18
Ofr., kollekt kr. 6438,89	3056,54	2067,10	

INNSKRIVNING AV KONFIRMANTER

i Orkland foregår etter gudstjenesten i kirken søndag 17. februar. Navneseddel med fødselsdato og nøyaktig adresse, eventuelt også dåpsattest medtas.

NY PROST

I statsråd 18. jan. ble sokneprest Havdal, Meldal, meddelt bestalling som prost i Orkdal prosti.

Frafallsbenken

Slik kalte de den. Og den sto som bakerste benk i et lokale jeg ofte besøkte før. Sjølsagt var det ikke lystelige tidende når det ble sagt om noen at en så dem på «frafallsbenken». Ellers så den ut som enhver annen benk i lokalet. Men som noen har sin botsbenk, hadde denne forsamlingen sin frafallsbenk. Ofte går jo også vegen fra frafallsbenken til botsbenken, åndelig talt. Og da blir det lovsang i forsamlingen. Slik også der.

Så makabert navnet på siste benk kunne være, vitnet det ikke om dømmesyke. De som satte seg på benken, gjorde det frivillig. De hadde sjøl satt seg der. De dømte seg sjøl. Og benken vitnet selv i tom tilstand ved selve navnet den bar. Den mante nettopp ikke til dømmesyke, men til ydmykhet: «Derfor, den som tykkes seg å stå, han se til at han ikke faller».

Slik som «frafallsbenken» var plasert, var det den bakerste benken. Men på de andre benkene kan det også sitte frafallne. Det er ikke alltid slik at de frafallne sitter bakerst. Det har hendt at de satt på plattformen, foran de andre. Ja, det har hendt at endog menighetens leder var en frafallen. Til ham lød det fra den øverste ledelse i himlen: «Kom derfor i hu hvorledes du har lært og hørt, og ta vare på det og omvend deg». Det hendte i Sardes, og det kan hende i dag. Og som mesteren, så svennene. Det har hendt at karakteristikken for en hel menighet lød: Frafallen.

Nei, den røde skillelinjen mellom frafallne og levende sjeler går ikke hverken på langs eller på tvers i forsamlingen. Jomfruer uten olje kan sitte hvor som helst.

Hvordan kom frafallet i stand?

En holder seg i utkanten istedenfor i sentrum. Det begynner med at en holder seg i ytterkanten av samfunnet. En følger Jesus på avstand, og det fortrolige samfunnet med ham blir borte. «Hvor langt kan jeg gå i verden og samtidig være et Guds barn?» Det kjentes som ilden i verden hadde noe å by på. Det hadde den også — til en viss grad. Men den flakkende ilden

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,— pr. år.

Redaktør: **Kallskap. Olav Olsen.**

Kasserer: **Lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og **Nik. Konstad.**

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK

måtte betales dyrt. Det gikk en sjel med på kjøpet.

Finnes det noe bevis på om en er frafallen? Jo, frafallet har sine kjennetegn:

En *trives* i verden. En får ulyst til de helles samfunn. Det er ikke noe godt tegn når troende folk blir borte fra møtene. De glir ut av forsamlingsbildet. Og — dessverre — i våre dager er en blitt flinkere til å retusjere enn før. Frafallne mennesker blir ofte kalt travle mennesker. En skal ikke vente, heter det. Men det er sikkert: De troendes samfunn kan ikke holdes oppe av slike.

Har frafallet flere kjennetegn?

På et tidlig stadium i frafallet er det mange som ikke har det godt. Bruddet er så nytt enda. Enda husker en det en forlot og sviktet. På den andre siden: De som har Livet, har det heller ikke godt når de merker frafall i flokken. Når ett lem lir, så lir hele legemet. Det svir å se frafall og verdens triumf over det. De ergrer seg ikke. De ynkes. Og samtidig kan det grøsse i det innerste: Sett at det hendte meg. Det hendte med Demas at han fikk kjærlighet til verden igjen. Det kan hende flere. Må Gud hindre i nåde at det ikke hender meg. Menighetens siste tider i dette tidsløpet karakteriseres i Ordet som store frafallstider, de største i Rikets historie. Og det foregår midt i de troendes rekke. Ver-

den har ikke noe nådestade å falle fra.

Det er farlig å komme på «frafallsbenken». Mange kom seg ikke bort fra den igjen. Men å sitte der så åpenlyst vitner om erkjennelse. Hadde de ikke det, fant du dem ikke der. Da var de heller å finne utafor veggene. Den som sitter der gir seg ikke ut for annet enn det han er. Han hykler ikke. Derfor er det håp for den frafallne, som det står i Ordet. Det er håp fordi blikket som hvilte på Peter også hviler på den frafallne i dag. Peter gikk den eneste farbare veg med sitt frafall: Han gikk til botsbenken. Og der møtte han all nådes Gud.

Så er det håp for den frafallne. Men ikke ved at han blir i sin stilling. Det må handles raskt med å vende tilbake. Men enda gjelder det: «Kom i hu hva du er falt ifra, og omvend deg».

Red.

SOKNEPREST LEERGAARD

har sykepermisjon ytterligere to måneder. I hans fravær bestyres embetet av res. kap. Koren.

GAVER til bladet

Innkomet i desember 1962:

ORKLAND.

Ved Koren: Gjertrud Neraas kr. 10.

Ved Nils Ofstad: Berit Valstad, Valstad-mæl. Per Skjølberg. Fru Anne Wiggen. Gudrun Tallerås. Eriikka og Sigurd Kvaale. Gunvor og Ivar Ljøkjel. Anne og Anders Lie. Alle bet. kr. 10. Ragnvald Kvernmo 5. Osvald Karl- sen 5.

ORKANGER.

Ved Nik. Konstad: Marit Stubban. Gerd og Gunnar Saltnes. Jarle Lillesand. I. Døhl. Alle bet. kr. 10.

Ved Olav Olsen: Olav Røhme. Anne og E. Mælen. Gunvor og Thorleif Jenssen. Helene Nilssen. Olav Olsvik jr. Alle bet. kr. 10.

Ved Leergaard: G. og K. Schmidt kr. 10.

UTENBYGDS.

Ved Nils Ofstad: Jorunn Skjølberg, Mære 10. Hjertelig takk!

Flamlyset ved Moe kirke

Magna Sæterbakk. Sigrid Opøyen. Hilda Knudsen. Karl Olav Knudsen. Alle bet. kr. 5.

PREIKELISTEN:

- 27/1: Orkdal kapell kl. 11: Koren
Orkanger kirke kl. 11: Olsen. Nattverd.
- 3/2: Orkland kirke kl. 11: Olsen. Nattverd.
Støylen skole kl. 11: Koren.
- 10/2: Orkdal kapell kl. 11: Koren. Nattverd.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen.
- 17/2: Orkland kirke kl. 11: Koren. Konfir-
mantinnskrivning. Kirkebuss fra Hoston
og Monset.
Sølberget bedehus kl. 11: Olsen.
- 24/2: Orkdal kirke kl. 11: Olsen. Nattverd.
Orkanger kirke kl. 11: Koren. Nattverd.

SLEKTERS GANG

Døpte. Orkdal.

- 25/11: Odd Arne Hokollegg
2/12: Ingrid Evjen
9/12: Solveig Ørndal. Unni Døhl.
23/12: Per Ola Svorkås
26/12: Knut Arve Krøkdal. Christian Meland.
13/1-63: John Olav Vuttudal.

Vigde. Orkdal.

- 22/12: Oltar Svinsøy og Liv Reidun Aune
29/12: Magnar Larsen og Perly Brovold.
Egil Holter og Ingrid Mjøen
Nils Thomsen og Karen Marie Holm
Sørensen (i Danmark).

Døde. Orkdal.

- 26/11: Maren Sofie Løftamo, f. Kjønl, 62 år.
3/12: Ingeborg Almli, 92 år.
14/12: Iveranna By, 97 år.

Døpte. Orkland.

- 4/12: Jan Erik Hoston
23/12: Beate Løseth.
26/12: Geir Olav Valstad
Ragnhild Elden
Mildrid Skjølberg
Annika Haugen.

For

TENÅRINGER — SVORKMO

På misjonshuset blir det fremover vintere
og våren åpne kvelder med vekslende
program særlig for ungdom 14/19 år, —
den første onsdag 30. jan. kl. 19.30. — Vel-
kommen til tenåringstreff!

GODT UTVALG AV

SØLVVÆRER

til

BARNEDÅP BRYLLUP KONFIRMASJON**JOHN RØHME**

GULLSMED — ORKANGER

Hoff's begravellesbyrå

Kister og svøp.

Begravellesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Vigde. Orkland.

- 31/12: Egil Arman Steen og Asveig Øyum.
5/1: Jørn Karstein Løken Skarholt og
Helen Hamilton.

Døde. Orkland.

- ca. 2/1: Anders Sommervold, 75 år.
9/1: Karen Iversen, 78 år.

Døpte. Orkanger.

- 30/12: Ann Mari Olsen
Agnar Kordt
Edvard Asbjørnslett
25/12: Geir Håvard Bakken.

Vigde. Orkanger.

- 15/12: Olav Martin Røhme, Orkanger
Mary Holten, Orkdal (vigd i Tr.heim)
22/12: Svein Audun Bryne, Orkanger
Turid Esther Pettersen, Orkanger
28/12: Harald Olav Hansen, Vinje
Aslaug Sundli, Orkdal
29/12: Gunnbjørn Fiskvik, Oslo
Oddveig Olsen, Orkanger
Steinar Arnesen, Jar
Lilly Østlund, Haslum
31/12: Jan Robert Gjønnes, Orkanger
Liv Salamonsen, Orkanger
Terje Olav Knutsen, Orkanger
Gerd Henriette Haugen, Fillan
Kjell Audun Solli, Trondheim
Birgit Målfrid Gjønnes, Orkanger.

Døde. Orkanger.

- 7/12: Karen I. Strandly, f. 1878.